

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 21S/122/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5015200777
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Poláčková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5015200777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a členov senátu JUDr. Eriky Šobichovej a JUDr. Zuzany Jančárovej, v právnej veci žalobcu: mjr. Mgr. U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, XXX XX S., zastúpený advokátom: JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., M. R: Štefánika 1822, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 973445/2015 zo dňa 18.06.2015, takto jednomyseľne

rozhodol:

Krajský súd v Žiline rozhodnutie žalovaného č. 973445/2015 zo dňa 18.06.2015 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. d), O.s.p. a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania vo výške 70 Eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku, do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 05.08.2015, doručenou na krajský súd dňa 10.08.2015 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 973445/2015 zo dňa 18.06.2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdenie rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Bratislava č. 74/2014/RCU zo dňa 17.03.2014. Prvostupňový správny orgán priznal žalobcovi podľa § 105 ods. 1 zák. č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov (ďalej len zákon č. 200/1998 Z. z.) od 01.01.2011 náhradu výdavkov ako pri služobnej ceste po dobu 1 mesiaca - január 2011.

Žalobca v žalobe tvrdil, že rozhodnutím a postupom správneho orgánu bol ukrátený na svojich právach, nakoľko v rozhodnom období, t. j. období, kedy žalobcovi vzniklo právo na náhradu cestovných náhrad - v období, kedy bol žalobca preložený na služobný úrad - Colný úrad Bratislava v období od 01.01.2011 do 31.12.2011 nebolo príslušným orgánom rozhodnuté o týchto náhradách. Pokiaľ správny orgán uvádza, že prvostupňové rozhodnutie je rozhodnutím deklaratórnym, t. j. rozhodnutím, ktoré len deklaruje už existujúci stav, teda nekonštituuje nový právny stav, ide o nesprávne právne posúdenie prvostupňového rozhodnutia. Toto rozhodnutie - rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Bratislava zo dňa 17.03.2014 č. 74/2014/RCU je v zmysle právnej teórie rozhodnutím kombinovaného charakteru, ktorým časť rozhodnutia má charakter deklaratórny a časť rozhodnutia má charakter konštitutívny. Deklaratórny charakter má v tomto prípade časť prvostupňového rozhodnutia, v ktorom sa podľa § 105 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov deklaruje existuje nároku na náhrady ako pri služobnej ceste, a časť prvostupňového rozhodnutia, v ktorom správny orgán rozhoduje o dĺžke doby priznania tohto nároku má charakter konštitutívny, čiže vytvára nový právny stav. Poukázal na ust. § 105 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov, ktoré ustanovenie stanovuje, že o dĺžke doby priznania náhrady rozhoduje nadriadený. Zákon o štátnej službe colníkov v ust. § 230 stanovuje náležitosti rozhodnutia vydaného v konaní vo veciach služobného pomeru s tým, že rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Bratislava, ktoré

bolo napadnutým rozhodnutím potvrdené, nespĺňa tieto zákonné náležitosti a tiež nespĺňa podmienky priznania náhrady ako pri služobnej ceste v zmysle ust. § 105 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril. Vo vyjadrení uviedol, že ust. § 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku jasne definuje žalovaného v správnom súdnictve, t. j. správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni. Rozhodnutie v poslednom stupni nevydal správny orgán - Finančné riaditeľstvo SR, ale generálny riaditeľ sekcie colných úradov, preto žaloba smeruje proti osobe, ktorá nie je vecne pasívne legitimovaná. Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že žalobca sa žiadosťami zo dňa 04.04.2011, 02.05.2011, 02.06.2011, 08.07.2011, 01.08.2011, 07.09.2011, 03.10.2011, 02.11.2011, 01.12.2011 a 20.12.2011 uplatnil náhradu výdavkov z dôvodu preloženia dňom 01.01.2011 ku služobnému úradu - Colný úrad Bratislava. Žalobca návrhom zo dňa 27.10.2011 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť 2.313,35 Eur s úrokom z omeškania. V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 8C/346/2013 bolo konanie zastavené a vec bola postúpená Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky. Listom zo dňa 18.02.2014 bolo uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 8C/346/2013 postúpené na vydanie rozhodnutia riaditeľovi Colného úradu Bratislava. Rozhodnutím č. 74/2014/RCU zo dňa 17.03.2014 riaditeľ Colného úradu Bratislava priznal žalobcovi náhrady ako pri služobnej ceste po dobu jedného mesiaca odo dňa 01.01.2011, pričom v odôvodnení poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava II a uviedol, že čiastka 2.313,35 Eur predstavuje uplatňované náhrady výdavkov z dôvodu preloženia za obdobie od februára 2011 do decembra 2011 (z uvedeného teda vyplýva, že námietka žalobcu, ktorou poukazuje na skutočnosť, že z rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Bratislava nie je zrejmé, že sa vzťahuje k jeho žiadosťiam, je neopodstatnená).

Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že v odvolacom konaní bolo rozhodnutím generálneho riaditeľa sekcie colných úradov č. 1010604/1/248577/2014 zo dňa 29.05.2014 rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Bratislava č. 74/2014/RCU potvrdené. Na základe podanej žaloby Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 21S/126/2014 podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie generálneho riaditeľa sekcie colných úradov č. 1010604/1/248577/2014 zo dňa 29.05.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalovaný v odôvodnení druhostupňového rozhodnutia uviedol, že riaditeľ Colného úradu Bratislava o jednotlivých žiadosťiach odvolateľa rozhodol napadnutým rozhodnutím spoločne s poukazom na § 105 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z., ktorým určil dobu priznania náhrad ako pri služobnej ceste. Z odôvodnenia rozsudku ďalej vyplýva, že správny orgán, resp. žalovaný v odôvodnení uviedol, že riaditeľ Colného úradu Bratislava postupoval v súlade so zákonom č. 200/1998 Z. z. a rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci, avšak z obsahu pripojeného administratívneho spisu správnych orgánov prvého aj druhého stupňa súd zistil, že žiadosti za obdobie za obdobie februára 2011 do decembra 2011, o ktorých bolo rozhodované sa v administratívnom spise nenachádzajú.

Vo vyjadrení ďalej uviedol, že v nadväznosti na uvedené riaditeľ Colného úradu Bratislava rozhodol podľa ust. § 105 o dĺžke doby priznania cestovných náhrad, pričom doba za ktorú je možné priznať cestovné náhrady je na úvahe nadriadeného, ktorá nie je limitovaná žiadosťami odvolateľa. Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Bratislava bolo vydané v súlade s právnym názorom Okresného súdu Bratislava II vyplývajúcim z uznesenia sp. zn. 8C/346/2013 zo dňa 23.01.2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zn. 3Nds/6/2013 zo dňa 06.11.2013, podľa ktorých o žiadosti žalobcu najprv musia rozhodnúť v administratívnom konaní správne orgány v súlade s ust. § 105 zák. č. 200/1998 Z. z.. V danom prípade žalobcovi nárok na náhradu výdavkov ako pri služobnej ceste vyplýva zo zákona, neboli potrebné žiadosti žalobcu a riaditeľ Colného úradu Bratislava napadnutým rozhodnutím určil a potvrdil dĺžku doby priznania náhrad, tak ako boli žalobcovi v čase ich platenia uhradené.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu podľa § 247 a nasl. O.s.p. v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1, 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho

orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 105 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colník (ďalej len zák. č. 200/1998 Z. z.), colníkovi, ktorý je preložený podľa § 34 ods. 1 písm. a) a b) do iného miesta výkonu štátnej služby, a z toho dôvodu, že je odlúčený od svojej rodiny, patria náhrady ako pri služobnej ceste. O dĺžke doby priznania náhrady rozhoduje nadriadený.

Podľa § 105 ods. 2 zák. č. 200/1998 Z. z., nadriadený môže na základe žiadosti colníka, ktorý v dôsledku vzniku služobného pomeru alebo preloženia na vlastnú žiadosť podľa § 34 ods. 3 alebo s jeho písomným súhlasom do iného miesta výkonu štátnej služby a žije odlúčený od svojej rodiny, poskytnúť náhrady ako pri služobnej ceste, najdlhšie po dobu troch mesiacov.

Podľa § 105 ods. 3 zák. č. 200/1998 Z. z., ak je podľa posúdenia nadriadeného možný denný návrat colníka do miesta trvalého pobytu, možno namiesto náhrad uvedených v ods. 1 a 2 poskytnúť náhrady preukázaných cestovných výdavkov z miesta pobytu do miesta výkonu štátnej služby a späť.

Podľa § 105 ods. 4 zák. č. 200/1998 Z. z., náhrady podľa odsekov 1 až 3 nepatria colníkovi, ktorý odmietol výmenu alebo pridelenie bytu v mieste výkonu štátnej služby, a to trvale pre toto miesto výkonu štátnej služby.

Prvostupňovým rozhodnutím č. 74/2014/RCU zo dňa 17.03.2014 riaditeľ Colného úradu Bratislava priznal podľa § 105 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. mjr. Mgr. O. U. náhrady ako pri služobnej ceste po dobu jedného mesiaca odo dňa 01.01.2011. V odôvodnení uviedol, že Mgr. U. O. bol v súlade s ust. § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 200/1998 Z. z. rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Žilina preložený dňom 01.01.2011 na služobný úrad - Colný úrad Bratislava. Podľa ust. § 105 ods. 1 zákona colníkovi, ktorý je preložený podľa § 34 ods. 1 písm. a) a b) do iného miesta výkonu štátnej služby, a z toho dôvodu, že je odlúčený od svojej rodiny, patria náhrady ako pri služobnej ceste. O dĺžke doby priznania náhrady rozhoduje nadriadený. Generálny riaditeľ colného riaditeľstva Slovenskej republiky usmernil colné úrady vo vzťahu k colníkom, ktorí boli preložení a určil dĺžku doby priznania náhrad v zmysle ust. § 105 ods. 1 zákona na jeden mesiac, a to usmernením zn. 9244/2011-1214 zo dňa 24.02.2011. V odôvodnení ďalej uviedol, že na Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky bolo doručené uznesenie Okresného súdu Bratislava II zn. 8C/346/2013 zo dňa 23.01.2014 v právnej veci navrhovateľa Mgr. U. O., bytom N.. XXXX/XX, S. proti odporcovi Finančné riaditeľstvo SR, v konaní o zaplatenie 2.313,35 Eur s príslušenstvom (čiastka 2.313,35 Eur predstavuje uplatňované náhrady výdavkov z dôvodu preloženia za obdobie od 02/2011 do 12/2011). Uznesením Okresný súd Bratislava II konanie zastavil s tým, že o žiadosti musia najprv rozhodnúť v administratívnom konaní správne orgány a až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov v administratívnom konaní bude možné právoplatné rozhodnutie správneho orgánu po splnení procesných podmienok napadnúť žalobou na príslušnom súde.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca dňa 10.04.2014 odvolanie. V odvolaní namietal, že v čase od 01.01.2011 do 31.12.2011 bol v personálnej a materiálnej starostlivosti Colného úradu Bratislava. V mesiaci 03/2011 mu boli z dôvodu predloženia vyplatené náhrady za mesiac 01/2011. V uznesení NS SR zn. 3Nds/6/2013 je uvedené „O žiadosti žalobcu preto musia najprv rozhodnúť v administratívnom konaní správne orgány (§ 105 ods. 1; § 232 v spojení s § 236 zák. č. 200/1998 Z. z.)“ pričom je zrejmé, že povinnosť rozhodnúť sa týka žiadosti zo dňa 04.04.2011, 02.05.2011, 02.06.2011, 08.07.2011, 01.08.2011, 07.09.2011, 03.10.2011, 02.11.2011, 01.12.2011 a 20.12.2011. Vo všetkých žiadostiach žiadal, aby bolo vo veci cestovných náhrad rozhodnuté. Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že rozhodnutie správneho orgánu je zmätočné a to z dôvodu, že bolo vydané vo veci, ktorá nie je predmetom sporu, resp. bolo rozhodnuté o náhradách, ktoré mu boli vyplatené vo výške tak, ako bolo uvedené na cestovnom príkaze a nie o náhradách uplatňovaných vyššie uvedenými žiadosťami. Správny orgán sa v rozhodnutí nevysporiadal vo výroku rozhodnutia s vyššie uvedenými žiadosťami a to napriek tomu, že v odôvodnení na ne odvoláva a z toho dôvodu je rozhodnutie správneho orgánu nepreskúmateľné. Ustanovenie § 230 zák. č. 200/1998 Z. z. určuje náležitosti rozhodnutia. Rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní.

O odvolaní žalobcu rozhodlo Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (žalovaný) rozhodnutím č. 973445/2015 zo dňa 18.06.2015 tak, že odvolanie žalobcu zamietlo a potvrdilo rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Bratislava č. 74/2014/RCU zo dňa 17.03.2014.

Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že riaditeľ Colného úradu Bratislava ako príslušný nadriadený oprávnený vo veci rozhodnúť vydal vo veci rozhodnutie, ktorým rozhodol o priznaní náhrad odvolateľovi ako pri služobnej ceste po dobu jedného mesiaca a to od 01.01.2011. Nároky odvolateľa na priznanie týchto cestovných náhrad sa viaže na jeho preloženie z Colného úradu Žilina na Colný úrad Bratislava, ku ktorému došlo v dôsledku organizačných zmien v 01/2011. Začiatkom roka 2011 prebiehala rozsiahla reorganizácia colnej správy, ktorej výsledkom bolo preloženie z organizačných dôvodov viacerých colníkov v rámci celého územia Slovenskej republiky. Pre tento prípad generálny riaditeľ Colného riaditeľstva Slovenskej republiky vydal usmernenie zn. 9244/2011-1214 zo dňa 24.02.2011, podľa ktorého určil, že u colníkov, u ktorých došlo k preloženiu z organizačných dôvodov v čase od 01.12.2010 do 01.01.2011 do iného miesta výkonu štátnej služby a do iného služobného úradu, príslušný nadriadený na zmiernenie ekonomických následkov majúcich pôvod v tomto preložení, v súlade s ust. § 105 ods. 1 zák. č. 200/1998 Z. z. rozhodne o poskytnutí náhrad, ako pri služobnej ceste v dĺžke jedného mesiaca. Účelom tohto usmernenia bolo zabezpečiť jednotný postup v colnej správe pri poskytovaní náhrad výdavkov všetkým preloženým colníkom. V nadväznosti na uvedené riaditeľ Colného úradu Bratislava rozhodol podľa ust. § 105 o dĺžke doby priznania cestovných náhrad, pričom doba, za ktorú je možné priznať cestovné náhrady je na úvahe nadriadeného, ktorá nie je limitovaná žiadosťami odvolateľa. Rozhodnutie o jednotlivých žiadostiach nie je možné vydať, nakoľko zákon č. 200/1998 Z. z. neobsahuje ustanovenie (t. j. hmotné právo) na podklade ktorého by mohol nadriadený tieto žiadosti prijať alebo odmietnuť. Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Bratislava bolo vydané v súlade s právnym názorom Okresného súdu Bratislava II, vyplývajúcim z uznesenia zn. 8C/346/2013 zo dňa 23.01.2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zn. 3Nds/6/2013 zo dňa 06.11.2013, podľa ktorých žiadosti (nie o žiadostiach) žalobcu najprv musia rozhodnúť v administratívnom konaní správne orgány v súlade s ust. § 105 zák. č. 200/1998 Z. z..

V závere žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že z vyššie uvedeného dospel k záveru, že v danom prípade riaditeľ Colného úradu Bratislava postupoval v súlade so zákonom č. 200/1998 Z. z. a rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Vo vzťahu k námietke žalovaného k nedostatku vecnej pasívnej legitímácie súd uvádza, že v zmysle ust. § 250 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. V zmysle ust. § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni. V predmetnom konaní správnym orgánom, ktorý rozhodol v poslednom stupni je Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky a predmetom prieskumu je rozhodnutie generálneho riaditeľa sekcie colných úradov č. 973445/2015 zo dňa 18.06.2015.

Žalobca v žalobe namietal, že správny orgán nerešpektoval právny názor a pokyn v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.11.2013 pod sp. zn. 3Nds/6/2013. Rozhodoval vo veci žalobcu o priznaní náhrad výdavkov z dôvodu preloženia colníka, konajúc o nesúhlase Krajského súdu v Žiline s postúpením veci. K tejto námietke súd uvádza nasledovné. Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.11.2013 najvyšší súd nerozhodoval o priznaní náhrad výdavkov z dôvodu preloženia colníka, ale konal o nesúhlase Krajského súdu v Žiline s postúpením veci. Krajský súd v Žiline vyslovil nesúhlas s postúpením veci z Okresného súdu Bratislava II z dôvodu vecnej nepríslušnosti na Krajský súd v Žiline. Vzhľadom na dôvodný nesúhlas Krajského súdu v Žiline rozhodoval Okresný súd Bratislava II dňa 23.01.2014 uznesením č. k. 8C/346/2013-134. Predmetným uznesením súd konanie zastavil a vec postúpil Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky. V odôvodnení uviedol, že o žiadosti navrhovateľa musia najprv rozhodnúť v administratívnom konaní správne orgány (§ 105 ods. 1; § 232 v spojení s § 236 zákona č. 200/1998 Z. z.). Až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov v administratívnom konaní bude možné právoplatné rozhodnutie správneho orgánu po splnení procesných podmienok napadnúť žalobu na príslušnom súde.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd preskúmal rozhodnutie č. 74/2014/RCU zo dňa 17.03.2014, ktorým riaditeľ Colného úradu Bratislava priznal podľa § 105 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. náhrady pri služobnej ceste na dobu jedného mesiaca odo dňa 01.01.2011. Z predmetného rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový správny orgán o žiadostiach žalobcu zo dňa 04.04.2011, 02.05.2011, 02.06.2011, 08.07.2011, 01.08.2011, 07.09.2011, 03.10.2011, 02.11.2011, 01.12.2011 a 20.12.2011 nerozhodoval. Krajský súd však považuje za potrebné uviesť, že rozhodnutie prvostupňového orgánu vo vzťahu náhrady v zmysle § 105 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. po dobu jedného mesiaca

odo dňa 01.01.2011 v nadväznosti na usmernenie zn. 9244/2011-1214 zo dňa 24.02.2011 je správne a zákonné. Ďalej správny orgán v odôvodnení uviedol, že dňa 05.02.2014 bolo na Finančné riaditeľstvo doručené uznesenie Okresného súdu Bratislava II a že o žiadosti menovaného musia najprv rozhodnúť v administratívnom konaní správne orgány, až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov v administratívnom konaní bude možné právoplatné rozhodnutie správneho orgánu po splnení procesných podmienok napadnúť žalobou na príslušnom súde.

Podľa názoru žalovaného týmto konštatovaním bolo rozhodnuté spoločne o všetkých žiadostiach žalobcu (ktoré sa týkali februára 2011 až december 2011).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd preto rozhodnutie žalovaného č. 973445/2015 zo dňa 18.06.2015 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Správne orgány preto budú ďalej pokračovať v konaní v naznačenom smere Krajským súdom v Žiline a aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Nds/6/2013 zo dňa 06.11.2013 a rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 8C/346/2013 zo dňa 23.01.2014.

Žalobca bol v konaní úspešným účastníkom konania, preto má pri aplikácii ust. § 250k ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Tieto si uplatnil prostredníctvom právneho zástupcu v žalobe zo dňa 05.08.2015 bez bližšej špecifikácie. Právny zástupca žalobcu na výzvu súdu zo dňa 15.01.2016, doručenú mu dňa 18.01.2016, aby predložil vyčíslenie výšky náhrady trov konania, nereagoval. Vzhľadom na to priznal súd žalobcovi v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia, a to zaplatený súdny poplatok zo žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy vo výške 70 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Žiline na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí spĺňať náležitosti ust. § 205 O.s.p..